

NESDB *Economic Outlook*

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ปี 2546 และแนวโน้มปี 2547

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสุดท้ายขยายตัวร้อยละ 7.8 ด้วยแรงขับเคลื่อนของอุปสงค์ภายในประเทศที่มากขึ้น และตลอดปี 2546 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6.7
- ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2547 หลายประการที่แข็งแกร่งกว่าที่คาดไว้เดิมจะช่วยชดเชยผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงที่มีมากขึ้น
- เศรษฐกิจปี 2547 มีแนวโน้มขยายตัวได้ร้อยละ 7.0-8.0 การระบาดของไข้หวัดนกจะเป็นเพียงผลกระทบชั่วคราวที่อยู่ในวงจำกัด
- การขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2547 จะมีลักษณะที่สนับสนุนโดยอุปสงค์ภายในประเทศที่แข็งแกร่งและมีเสถียรภาพมากขึ้นเป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

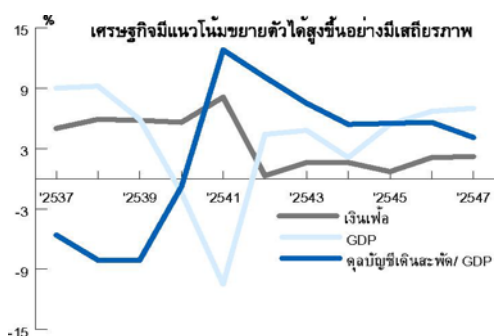
www.nesdb.go.th

ภาพรวม

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ปี 2546 ขยายตัวร้อยละ 7.8 และทั้งปีขยายตัวร้อยละ 6.7

คาดว่าตลอดปี 2547 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวประมาณร้อยละ 7.0-8.0 และอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นเป็นร้อยละ 2.1

ภาพรวมเศรษฐกิจปี 2546 และแนวโน้มปี 2547

ในไตรมาสสุดท้ายเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 7.8 จากไตรมาสเดียวกันปี 2545 และขยายตัวร้อยละ 11.0 ต่อปี สูงกว่าร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นการขยายตัวที่แข็งแกร่งมากขึ้นและแสดงว่าเศรษฐกิจยังมีแรงส่งสำหรับการขยายตัวต่อเนื่องในปี 2547 ตามแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศโดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่เร่งตัวเร็วขึ้น โดยที่การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคกลับมาขยายตัวได้สูงในไตรมาสสุดท้ายภายหลังจากที่ชะลอตัวในไตรมาสที่สาม อย่างไรก็ตามยอดการจำหน่ายขั้นสุดท้าย ซึ่งเท่ากับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลบด้วยการสะสมสินค้าคงคลังนั้นขยายตัวร้อยละ 7.2 ในไตรมาสสุดท้ายและร้อยละ 6.6 ตลอดปี 2546

การระบาดของโรคไข้หวัดนกตั้งแต่ช่วงต้นปี 2547 จะกระทบการขยายตัวของเศรษฐกิจในครั้งแรก แต่เนื่องจากผลกระทบจะจำกัดเฉพาะบางสาขานั้นโดยภาพรวมเศรษฐกิจจะยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดี โดยที่ผลกระทบจะเริ่มบรรเทาตั้งแต่ปลายไตรมาสที่สองเมื่อพ้นช่วงเฝ้าระวัง และเริ่มมีการส่งออกไก่ต้มสุกได้มากขึ้น รวมทั้งเริ่มการเลี้ยงไก่รุ่นต่อไปได้

แม้ว่าการระบาดของไข้หวัดนก ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และการไต่สวนการทุ่มตลาดของการส่งออกกุ้งไทยไปสหรัฐฯ รวมทั้งความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความรุนแรงมากขึ้น จะเป็นความเสี่ยงใหม่ที่เพิ่มขึ้นในปี 2547 ภายหลังจากการประเมินสถานการณ์ในเดือนธันวาคม 2546 แต่มีปัจจัยบวกหลายประการที่แสดงว่าบรรยากาศทางเศรษฐกิจยังเอื้อต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศได้มากกว่าที่คาดไว้เดิม โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจในปี 2546 ที่แข็งแกร่งจะมีแรงส่งต่อเศรษฐกิจในปี 2547 ได้มากกว่าที่คาด ทั้งผลของอัตราดอกเบี้ยต่อการใช้จ่าย ความคืบหน้าของโครงการภาครัฐและการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐที่มากกว่าแนวโน้มที่ประเมินไว้เดิม ราคาสินค้าเกษตรและรายได้จากการเกษตรที่ไม่มีสัญญาณการชะลอตัวในระดับที่คาดไว้เดิม การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งทั้งการเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ประกอบกับข้อมูลทางเศรษฐกิจล่าสุดที่แสดงว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยเฉพาะของการใช้จ่ายและลงทุนภาคเอกชนจะยังแข็งแกร่ง

สศช. จึงคาดว่าตลอดปี 2547 เศรษฐกิจจะขยายตัวประมาณร้อยละ 7.0-8.0 เท่ากับการประมาณการเดิมที่ประกาศในเดือนธันวาคม สูงกว่าร้อยละ 6.7 ในปี 2546 อุปสงค์ภายในประเทศจะยังเป็นแรงผลักดันของเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวได้เร็วขึ้น

อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 2.2 อัตราการว่างงานเฉลี่ยทั้งปีประมาณร้อยละ 2.0 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 6.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือประมาณ 267.3 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 4.1 ของ GDP รวมทั้งทุนสำรองเงินตราต่างประเทศยังอยู่ในระดับสูงประมาณ 40 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งสะท้อนถึงควมมีเสถียรภาพของเศรษฐกิจ

1. เศรษฐกิจไตรมาสที่สี่ และตลอดปี 2546

1.1 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สี่ ปี 2546 และตลอดปี 2546

เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวสูงขึ้น
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา)

	2545			2546				ทั้งปี
	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	
เศรษฐกิจโลก	3.0							3.2
สหรัฐอเมริกา	2.2	3.0	2.8	2.1	2.4	3.6	4.3	3.1
สหภาพยุโรป1/	1.0	1.2	1.2	0.9	0.4	0.6	0.9	0.7
กลุ่มยูโร	0.9	0.9	1.1	0.7	0.1	0.3	0.6	0.4
เยอรมนี	0.2	0.4	0.5	0.1	-0.3	-0.3	0.0	-0.1
ญี่ปุ่น	-0.4	1.0	1.7	2.8	2.3	2.0	3.6	2.7
ฮ่องกง	2.3	3.4	5.1	4.5	-0.5	4.0	-	-
สิงคโปร์	2.2	3.5	2.8	1.7	-3.9	1.7	4.9	1.1
เกาหลีใต้	6.3	5.8	6.8	3.7	1.9	2.3	-	-
ไต้หวัน	3.6	5.2	4.5	3.5	-0.1	4.2	5.2	3.2
อินโดนีเซีย	3.7	4.2	3.8	3.5	3.8	3.9	4.4	4.1
ฟิลิปปินส์	4.4	3.8	5.7	4.5	4.0	5.1	4.5	4.5
มาเลเซีย	4.1	5.8	5.4	4.6	4.5	5.2	6.4	5.2
ไทย	5.4	5.8	6.0	6.7	5.8	6.6	7.8	6.7
จีน	8.0	8.1	8.1	9.9	6.7	9.6	9.9	9.1

หมายเหตุ : WEO (Oct 2003)-IMF, และหน่วยงานภาครัฐ

1/ EU15

เศรษฐกิจโลกขยายตัวได้ดีขึ้นในไตรมาสสุดท้ายของปี โดยเฉพาะเศรษฐกิจเอเชียที่รวมญี่ปุ่นและจีนซึ่งขยายตัวร้อยละ 3.6 และ 9.9 ตามลำดับ ทั้งนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ชัดเจนมากขึ้นตั้งแต่ครึ่งหลังปี 2545 เป็นต้นมา เป็นแรงส่งต่อเนื่องที่สำคัญที่ทำให้การส่งออกของประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ภายใต้เงื่อนไขภายในประเทศที่ดำเนินมาตรการด้านการเงินและการคลังเพื่อรักษาความต่อเนื่องของการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ เศรษฐกิจกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ซึ่งค่อนข้างซบเซาในช่วงต้นปีก็ปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสสุดท้ายของปี เศรษฐกิจสหรัฐ ชะลอตัวในไตรมาสสุดท้าย ตามการปรับตัวของการใช้จ่ายภาคเอกชน แต่รวมทั้งปีเศรษฐกิจสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 3.1 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 2.7 ของเศรษฐกิจญี่ปุ่นเล็กน้อย เศรษฐกิจสหภาพยุโรปขยายตัวร้อยละ 0.7 ต่ำลงกว่าการขยายตัวในปี 2545 เล็กน้อย สำหรับเศรษฐกิจจีนนั้นตลอดปี 2546 ขยายตัวในอัตราสูงถึงร้อยละ 9.1

สัญญาณการฟื้นตัวที่ดีในกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ จะเป็นแรงส่งให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ต่อเนื่องในปี 2547 คือ องค์ประกอบของการขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีความทั่วถึงมากขึ้น และอัตราการว่างงานลดลง โดยเฉพาะบทบาทของการลงทุนภาคเอกชนที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในกรณีของญี่ปุ่นและสหรัฐ นั้น การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวได้เร็วขึ้น อัตราการว่างงานที่ลดลงและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นมีความต่อเนื่องมากขึ้น แรงกดดันต่อภาวะเงินฝืดเริ่มลดลงตามความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้งความเชื่อมั่นของนักธุรกิจได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปี

1.2 เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ และตลอดปี 2546: ขยายตัวในอัตราที่สูงจากอุปสงค์ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นมากและการส่งออกที่ขยายตัวได้ดี

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ปี 2546

ขยายตัวร้อยละ 7.8

เศรษฐกิจไตรมาสที่สี่: แรงกระตุ้นจากอุปสงค์ภายในประเทศเพิ่มขึ้นมาก ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2546 เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ร้อยละ 7.8 จากไตรมาสเดียวกันปี 2545 และขยายตัวร้อยละ 11.1 ต่อปี จากไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้นชัดเจนซึ่งชี้ถึงแรงส่งทางเศรษฐกิจสำหรับการขยายตัวในปี 2547 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2546 ได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนมากขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐที่มีการเบิกจ่ายได้มากขึ้น ในขณะที่การส่งออกยังขยายตัวได้ดีต่อเนื่องทั้งในด้านราคาและปริมาณในทุกกลุ่มสินค้า โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรและเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกล เครื่องจักรและส่วนประกอบ และอัญมณีและเครื่องประดับ แต่การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นในอัตราเร่งมากกว่า ทำให้ดุลการค้าลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนมาก

แม้ว่าเศรษฐกิจที่ขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้นจะทำให้แรงกดดันด้านราคาสินค้าเพิ่มขึ้น ประกอบกับราคาพืชผลและอาหารที่เพิ่มขึ้น แต่ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นและค่าเช่าบ้านที่ลดลง รวมทั้งฐานราคาสินค้าที่สูงขึ้นเนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในช่วงปลายปี 2545 ทำให้อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสสุดท้ายเท่ากับร้อยละ 1.6 ลดลงจากร้อยละ 1.9 ในไตรมาสที่สาม และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.1

เศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในไตรมาสสุดท้ายปี 2546 มีผู้ว่างงานจำนวน 0.54 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ของกำลังแรงงานรวม มีการบรรจุงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 จากระยะเดียวกันของปี 2545 และมีผู้สมัครงานใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 ในขณะที่ตำแหน่งงานว่างลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่สาม สำหรับผู้ประกันตน ณ สิ้นเดือนธันวาคมมีจำนวนทั้งสิ้น 7,434,237 คน เพิ่มขึ้นจากสิ้นเดือนธันวาคม 2545 ร้อยละ 7.5 เพิ่มขึ้นมากในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์ การค้า การคมนาคมขนส่ง และการก่อสร้าง เนื่องจากสาขาเศรษฐกิจดังกล่าวขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง

เศรษฐกิจตลอดปี 2546: ในปี 2546 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 6.7 สูงกว่าร้อยละ 5.4 ในปี 2545 อย่างชัดเจน ปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย การฟื้นตัวอย่างชัดเจนของเศรษฐกิจโลกที่สนับสนุนการส่งออก อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศต่ำช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายราคาสินค้าเกษตรและรายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น ผลประกอบการภาคเอกชนที่สูงขึ้นและมีการจ่ายเงินปันผลมากขึ้น รวมทั้งการดำเนินมาตรการของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากและเพื่อส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนดำเนินอย่างต่อเนื่อง ในภาวะที่ประชาชนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น

ด้านอุปสงค์:

แรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศโดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่เร่งตัวเร็วขึ้น ในไตรมาสที่สี่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 17.9 ซึ่งการลงทุนในการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.7 และการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.8 การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคที่ชะลอตัวในไตรมาสที่สาม กลับมาขยายตัวได้เร็วขึ้นในไตรมาสสุดท้าย และตลอดทั้งปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 ซึ่งทำให้โดยภาพรวมลักษณะของการขยายตัวในปี 2546 ยังเป็นการขยายตัวที่นำโดยแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศมากกว่าในปี 2545

ภาคการค้าต่างประเทศ:

ปริมาณการส่งออกขยายตัวได้ดีแต่การนำเข้าเร่งตัวมากขึ้น ทำให้ผลกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาคการค้าต่างประเทศโดยสุทธิเริ่มเป็นลบในไตรมาสสุดท้าย อย่างไรก็ตามปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่ขยายตัวเร็วขึ้นมากสอดคล้องกับเครื่องชี้ที่แสดงว่ากิจกรรมการผลิตทั้งเพื่อการอุปโภคและบริโภคภายในประเทศและเพื่อการส่งออก

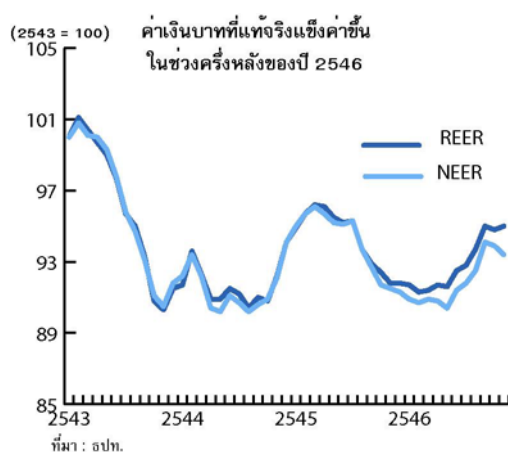
กำลังขยายตัวได้ดีซึ่งได้ส่งผลต่อเนื่องให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้นมาก

ตลอดปี 2546 การส่งออกมีมูลค่า 78.42 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.6 จากปี 2545 ทั้งปริมาณและราคาสินค้าออกที่เพิ่มขึ้น มูลค่าการส่งออกคิดเป็นเงินบาทเท่ากับ 3,246,216 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4 ซ้ำกว่ามูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งขึ้น การนำเข้ามีมูลค่าทั้งสิ้น 74.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.1 โดยที่ปริมาณเพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคา การนำเข้าคิดเป็นเงินบาทมีมูลค่าเท่ากับ 3,071,925 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.0 จากปี 2545

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ:

เศรษฐกิจมีเสถียรภาพตลอดช่วงปี 2546 เมื่อประเมินจาก

- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 1.8 แม้ว่าราคาหมวดอาหารเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.6 แต่ราคาสินค้าในหมวดที่ไม่ใช่อาหารเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.7 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.2
- อัตราการว่างงานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.0 ต่ำกว่าร้อยละ 2.2 ในปี 2545 เล็กน้อย การบรรจุงานใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.3 ตำแหน่งงานว่างสะสมลดลงร้อยละ 2.2 และการเลิกจ้างงานลดลงร้อยละ 2.6
- หนี้สาธารณะต่อ GDP เท่ากับร้อยละ 48.9 ณ เดือนพฤศจิกายน 2546
- ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุล 7,975 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.6 ของ GDP
- ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2546 เท่ากับ 42.1 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นประมาณ 3.7 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น
- อัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนไหวในช่วงแคบ ๆ โดยไม่มีความผันผวน แม้ว่าใน nominal term อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ยจะแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.4 จากค่าเฉลี่ยในปี 2545 แต่เมื่อถ่วงน้ำหนักด้วยค่าการค้าและราคาสัมพัทธ์ ค่าเงินบาทที่แท้จริงแข็งค่าขึ้นเพียงร้อยละ 1.4

ด้านการผลิต:

เศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้นตามลำดับทำให้ภาคการเงิน ภาค การก่อสร้างและภาคอสังหาริมทรัพย์แข็งแกร่งมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสาขาเศรษฐกิจดังกล่าวโดยปกติมักเป็นเครื่องชี้ตาม (lagging indicator) ที่ยืนยันการปรับตัวขึ้นของวัฏจักรเศรษฐกิจในปี 2546 สาขาการเงินขยายตัวร้อยละ 12.5 เทียบกับร้อยละ 9.0 ในปี 2545 แม้ว่าสาขาการก่อสร้างขยายตัวเพียงร้อยละ 3.4 และต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในปี 2545 แต่เนื่องมาจากการก่อสร้างภาครัฐที่ลดลงมากในไตรมาสแรกของปี ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวได้ดี

- **การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 10.3** ซึ่งยังเป็นสาขาการผลิตที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้มากที่สุด ตามเงื่อนไขอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออกที่เพิ่มขึ้นมาก ซึ่งทำให้มีการผลิตเพื่อตอบสนองตลาดมากขึ้นตามลำดับ อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยในปี 2546 เท่ากับร้อยละ 66.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 59.3 ร้อยละ 11.7 โดยที่หลายอุตสาหกรรมการผลิตมีการใช้กำลังการผลิตอย่างเต็มกำลัง อาทิ ปิโตรเคมี ขนต้น โลหะ สังกะสี แผ่นเหล็กชุบสังกะสี แผงวงจรไฟฟ้า และแผ่นเหล็กรีดร้อนและเย็น
- **ปี 2546 เป็นปีที่ภาคการเกษตรขยายตัวได้ดีถึงร้อยละ 6.8** จากปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น และราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นทำให้ผลตอบแทนภาคเกษตรสูงขึ้น

ภาคการเงิน:

สภาพคล่องทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสินเชื่อธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตลอดช่วงปี 2546 ณ สิ้นปี 2546 ยอดสินเชื่อคงค้างธนาคารพาณิชย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 โดยที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคและบริโภคเพิ่มขึ้นเร็วกว่าสินเชื่อที่ให้กับภาคธุรกิจ ส่วนหนึ่งเนื่องจากภาคธุรกิจมีการระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้และตลาดทุนเพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งมีผลประกอบการสูงขึ้นในปี 2546 การระดมทุนโดยการออกหุ้นกู้ภาคเอกชนและตราสารทุนที่ออกใหม่ในตลาดแรกเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.1 และ 120.2 ตามลำดับ ประกอบกับปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าสินเชื่อทำให้สภาพคล่องทางการเงินยังอยู่ในระดับสูง การแก้ปัญหาหนี้สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความคืบหน้ามากขึ้น สัดส่วน NPLs ลดลงตามลำดับและคิด

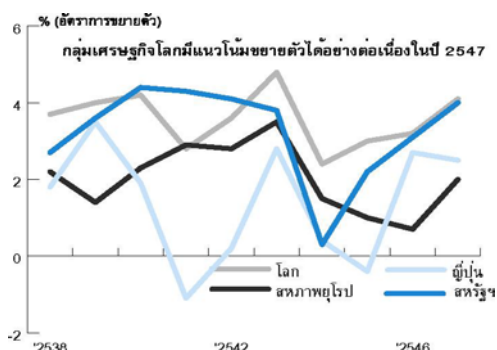
เป็นสัดส่วนร้อยละ 12.7 ของยอดสินเชื่อคงค้างรวม ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2546

สถานการณ์ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี 2546 เท่ากับ 772.15 เพิ่มขึ้นจากระดับ 578.98 ณ สิ้นไตรมาสที่สาม โดยมีมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 34,236 ล้านบาท ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี เทียบกับ 24,257 ล้านบาท ในไตรมาสที่สาม

ภาคธุรกิจเอกชนปรับตัวดีขึ้น กำไรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น และบริษัทเอกชนสามารถจ่ายเงินปันผลได้มากขึ้น และโดยเฉลี่ยสัดส่วนหนี้ต่อทุนลดลงสู่ระดับ 2 เท่า ตั้งแต่ปี 2545

2. เงื่อนไขและปัจจัยทางเศรษฐกิจปี 2547

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2547

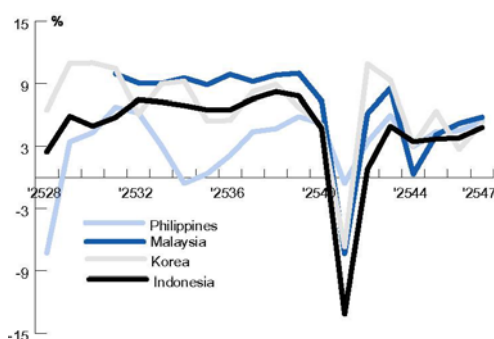
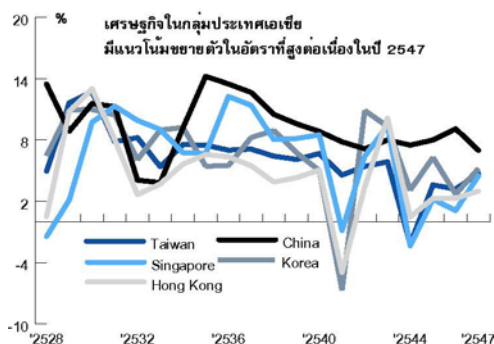
เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.1 สูงกว่าร้อยละ 3.2 ในปี 2546 โดยเศรษฐกิจประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มขยายตัวได้สูงกว่าในปี 2546 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจสหรัฐที่มีแนวโน้มขยายตัวได้สูงขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2547 การส่งออกของกลุ่มประเทศในเอเชียจะได้รับผลบวกจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและยังมีผลจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยที่การค้ากับจีนและภายในภูมิภาคเองก็ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี เศรษฐกิจในกลุ่มสหภาพยุโรปที่เริ่มมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นได้ผ่านช่วงการขยายตัวสูงสุดของวัฏจักรเศรษฐกิจไปแล้วในปี 2546 ซึ่งขยายตัวร้อยละ 2.7 และมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.5 ช้าลงเล็กน้อยในปี 2547 ตามภาวะการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งเศรษฐกิจจีนที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากความพยายามของรัฐบาลในการลดความร้อนแรงของการลงทุน โดยการเข้มงวดมากขึ้นกับการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ อย่างไรก็ตามปี 2547 จะยังเป็นช่วงเวลาที่ยืดหยุ่นดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งเป็นนโยบายการเงินที่เอื้อต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมทั้งยังมีแรงกระตุ้นจากภาคการคลังในหลายประเทศ โดยเฉพาะในสหรัฐที่นับว่ายังมีมากแม้ว่าจะประสบกับปัญหาการขาดดุลการคลังก็ตาม

อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำทั้งในกลุ่มเศรษฐกิจหลัก กลุ่มเศรษฐกิจใหม่ และเศรษฐกิจกำลังพัฒนา เนื่องจากเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) กำลังการผลิตส่วนเกินจะยังมีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง แม้จะมีทิศทางลดลงอย่างต่อเนื่อง และ (2) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในหลายประเทศโดยเฉพาะเป็นแรงกดดันให้เกิดการปรับตัวจากช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ และช่วงเศรษฐกิจชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในปี การจ้างงานที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นตามลำดับในประเทศต่างๆ และกำลังความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2545 จะทำให้แรงกดดันต่อราคาสินค้ามีมากกว่าในปีที่ผ่านมา

- (1) เศรษฐกิจของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกที่สำคัญ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.6 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในปี 2546 โดยที่การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวได้เร็วขึ้น การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของสหรัฐฯ เริ่มมีการปรับตัวดีขึ้นโดยเป็นผลจากค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนตัวลง การฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งมากขึ้นได้สร้างความมั่นใจและบรรยากาศทางการตลาดดีขึ้น ทำให้การใช้จ่ายภาคเอกชนยังคงเพิ่มขึ้นและช่วยกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ประสิทธิภาพแรงงานของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเร็วขึ้น ทำให้แรงกดดันต่อราคาสินค้ายังไม่มากแม้ว่าเศรษฐกิจจะเร่งตัวมากขึ้น โดยอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเท่ากับร้อยละ 1.5 และอัตราการว่างงานโดยเฉลี่ยมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 6.0 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 5.7 ในปี 2547 ประสิทธิภาพแรงงานยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องซึ่งสะท้อนถึงความยืดหยุ่นของตลาดแรงงานและการเพิ่มประสิทธิภาพจากการปรับปรุงกิจการของภาคเอกชน รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูงเป็นระยะเวลาดูแลต่อเนื่องกันหลายปีก่อนช่วงเศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2544

- (2) เศรษฐกิจกลุ่มสหภาพยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.0 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในปี 2546 อุปสงค์ภายในประเทศมีแนวโน้มดีขึ้นจากผลต่อเนื่องจากการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปีที่แล้ว ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวดีขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการจ้างงานที่อัตราการว่างงานเริ่มทรงตัว

(3) เศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเอเชียมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในปี 2547 การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว ในขณะที่มาตรการด้านการเงินและการคลังในประเทศต่างๆ ยังผ่อนคลาย เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.5 จะลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 2.7 ในปี 2546 โดยมีแรงสนับสนุนที่สำคัญจากการส่งออกที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ในอัตราสูงต่อเนื่องจากปี 2546 ตามเงื่อนไขตลาดโลกโดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา จีน และเอเชียที่การนำเข้ายังมีแนวโน้มขยายตัวมาก รวมทั้งการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ครั้งหลังปี 2545 ภายใต้ภาวะความเชื่อมั่นที่ดีขึ้น อัตราการว่างงานเริ่มทรงตัวที่ระดับร้อยละ 5.3 ภาวะเงินฝืดลดความรุนแรงลง ในปี 2546 ระดับราคาสินค้าโดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับร้อยละ 0.9 ในปี 2545 แสดงถึงการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นและสะท้อนการปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ ในขณะที่รัฐบาลได้เร่งดำเนินมาตรการภายใต้กรอบการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่เรียกว่า Basic Policies for Economic and Fiscal Policy Management and Structural Reform 2003 และรัฐสภาได้ผ่านร่างกรอบงบประมาณและการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจในระยะปานกลางไปเมื่อวันที่ 19 มกราคมที่ผ่านมา

เศรษฐกิจจีนยังมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราประมาณร้อยละ 7.5-8.0 แม้จะชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.1 ในปี 2546 แต่นับว่ายังเป็นการขยายตัวในระดับสูง แนวโน้มการชะลอตัวเป็นผลจากความพยายามของรัฐบาลที่จะลดความร้อนแรงของการลงทุนและของเศรษฐกิจลงโดยการควบคุมสินเชื่อและลดการใช้มาตรการภาษีในการกระตุ้นเศรษฐกิจลง โดยภาพรวมเศรษฐกิจในปี 2547 จะยังได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีแม้ว่าจะมีการปรับลดการคืนภาษีแก่ผู้ส่งออกลงก็ตาม การลงทุนและการใช้จ่ายภายในประเทศที่ยังมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น และคาดว่าจะการตอบสนองต่อแรงกดดันต่อค่าเงินนั้นจะยังไม่เกิดขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปี และในกรณีที่เงินจะปรับค่าเงินคาดว่าจะเป็นการปรับให้มีช่วงของการเคลื่อนไหวประมาณร้อยละ 5-10 เท่านั้น

สำหรับในกลุ่มประเทศอาเซียนโดยภาพรวมปรับตัวดีขึ้นมากในช่วงครึ่งหลังปีที่ผ่านมาหลังจากที่การระบาดโรคของทางเดินหายใจเฉียบพลันได้ผ่านพ้นไป ในปี 2547 เศรษฐกิจในกลุ่ม

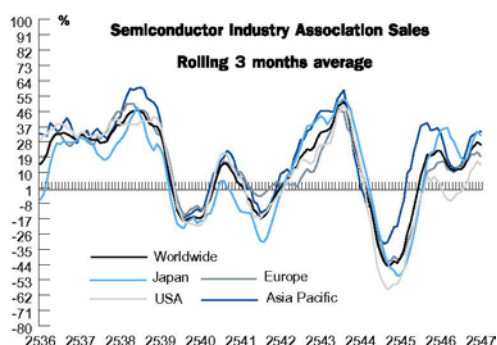
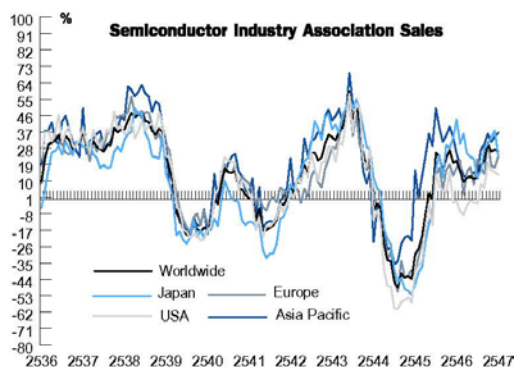
นี้ก็ยังได้รับประโยชน์จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกษตรจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ดีขึ้น ประกอบแรงกระตุ้นอุปสงค์ภายในที่ยังมีอยู่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะจากการใช้นโยบายดอกเบี้ยต่ำ

2.2 ปัจจัยบวกสำหรับเศรษฐกิจไทยในปี 2547

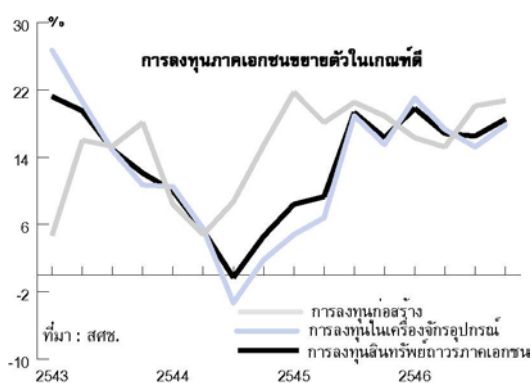
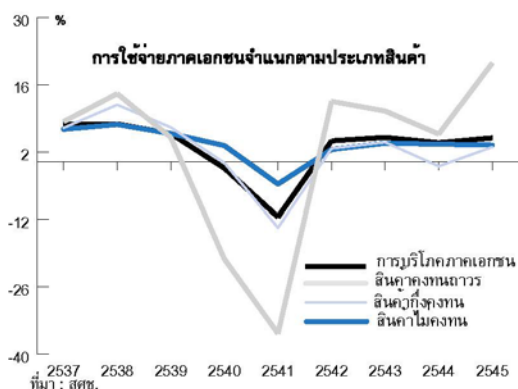
ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2547 ส่วนใหญ่ยังเป็นปัจจัยเดิมที่ประเมินไว้ในการประมาณการเดือนธันวาคม 2546 แต่มีปัจจัยแรงส่งของเศรษฐกิจปี 2546 ที่แข็งแกร่งกว่าที่คาดไว้เดิม ผลของอัตราดอกเบี้ยต่ำต่อการใช้จ่ายที่ยังต่อเนื่อง ภายใต้เงื่อนไขด้านรายได้ที่เอื้ออำนวยมากขึ้น ทั้งการขึ้นเงินเดือนข้าราชการ การจ่ายปันผลและโบนัสของภาคธุรกิจเอกชน และราคาสินค้าเกษตรที่ยังเพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่มีความแน่นอนมากขึ้นเมื่อพิจารณาจากข้อมูลการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศต่าง ๆ ในไตรมาสที่สี่ที่ขยายตัวได้ดี

ปัจจัยภายนอกเป็นแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งข้อมูลเศรษฐกิจประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่เป็นตลาดส่งออกหลักของไทย อาทิ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป อาเซียน ญี่ปุ่น และจีน ข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดในไตรมาสสุดท้ายปี 2546 ยืนยันการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนเอกชนและการจ้างงานในประเทศเหล่านี้ เป็นสัญญาณที่ดีถึงแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องในปี 2547 ที่จะเป็นการขยายตัวที่มาจากทั้งการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน ผลบวกต่อการส่งออกของไทยจึงยังจะครอบคลุมกลุ่มสินค้าที่กว้าง ทั้งกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ อาหาร ยางพารา และอัญมณี นอกจากนี้จากข้อมูลการจำหน่ายสินค้าในกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งเก็บรวบรวมโดย World Semiconductor Industry Association แสดงว่าอุตสาหกรรมยังอยู่ในช่วงขาขึ้น ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้า สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ ของไทย

สำหรับเงื่อนไขและปัจจัยภายในประเทศที่จะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในปีนี้ ประกอบด้วยเป็นปัจจัยเดิมที่ได้ประเมินไว้แล้วในการประกาศการประมาณการเศรษฐกิจครั้งที่ผ่านมาในเดือนธันวาคม 2546 และปัจจัยใหม่ที่เอื้อต่อการใช้จ่ายและการลงทุนมากขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐที่มีแนวโน้มเบิกจ่ายได้มากกว่าที่คาดไว้เดิม

เงื่อนไขและปัจจัยภายในประเทศที่ประเมินไว้ในการประมาณการครั้งก่อนประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวอยู่ในระดับต่ำที่คาดว่าจะกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน และมาตรการของรัฐบาลในการสนับสนุนการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจ อาทิ (1) การส่งเสริมการส่งออกทั้งในด้านการสร้างตลาดใหม่และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของทีมีผู้แทนการค้าของไทย การแก้ปัญหาและลดอุปสรรคของการค้าภายใต้กรอบการตกลงการค้าเสรีสองฝ่ายของไทยและอินเดีย รวมทั้งการดำเนินการต่อเนื่องในการเจรจากับประเทศอื่นๆ (2) การเพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อจูงใจกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงจากต่างประเทศและการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยเอง (3) การสนับสนุนสภาพคล่องแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านธนาคาร SMEs และการส่งเสริมการลงทุนที่มุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก 5 อุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย อุตสาหกรรมแฟชั่น เกษตร ยานยนต์ ไอที และบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น โลจิสติกส์ สปาและส่งเสริมสุขภาพ และโรงเรียนนักร้องแบบ เป็นต้น (4) การเร่งพัฒนาคุณภาพและการตลาดของสินค้าภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ผ่านทางงานแสดงสินค้าต่าง ๆ (5) การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่จะมีการดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมมากขึ้น และ (6) การใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายได้ประมาณครึ่งหนึ่งภายในปี 2547

อย่างไรก็ตาม ในการประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547 ในเดือนมีนาคมนี้ เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุดที่มีมากขึ้นกว่าการประเมินในครั้งแล้ว รวมทั้งความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งถึงเงื่อนไขที่เป็นบวกและแรงสนับสนุนมากว่าในการประมาณการครั้งเดือนธันวาคม ดังนี้

- (1) ความต่อเนื่องของการใช้จ่ายครัวเรือนในระดับสูงและสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคที่ชี้ถึงผลของอัตราดอกเบี้ยต่ำยังมีแรงกระตุ้นมากกว่าที่คาดไว้ ภายใต้เงื่อนไขด้านรายได้ที่เอื้ออำนวย ราคาสินค้าเกษตรที่ยังเพิ่มขึ้น และการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐที่เริ่มดำเนินการได้เร็วกว่าที่คาดไว้เดิม รวมทั้งการจ่ายปันผลของภาคธุรกิจเอกชน
- (2) เงื่อนไขด้านการลงทุนภาคเอกชนดีกว่าที่คาดไว้เดิม เมื่อพิจารณาจากเงินลงทุนของโครงการลงทุนที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนที่เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 75.8 ในปี 2546 จากที่ลดลงร้อยละ 39.0 ในปี 2545 และการไหลเข้าสู่สุทธิของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.2 จากที่ลดลงร้อยละ 73.6 ในปี 2545 ประกอบกับเครื่องชี้ด้านการลงทุนต่าง ๆ โดย

เฉพาะการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นมากตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว และการลงทุนจริงที่เกิดขึ้นในปี 2546 สะท้อนถึงบรรยากาศการลงทุนและความเชื่อมั่นในธุรกิจที่ดีขึ้นชัดเจน

- (3) งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้มากขึ้น ทั้งค่าใช้จ่ายในส่วนของการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ และเงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งมีความชัดเจนมากขึ้น

2.3 ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจในปี 2547

- (1) ความไม่แน่นอนในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก แม้จะมีการคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่สูงขึ้นในปี 2547 แต่ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

- แนวทางการดำเนินนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและดุลงบประมาณของสหรัฐอเมริกา ยังคงไม่มีความชัดเจนนอกจากการคงนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนค่า สินค้าออกจากสหรัฐฯ กำลังเผชิญกับการตอบโต้ทางการค้าจากสหภาพยุโรป ในขณะที่ตัวอ่อนค่าของดอลลาร์ สรอ.ยังสร้างแรงกดดันต่อค่าเงินยูโร ค่าเงินเยน และค่าเงินหยวนให้ปรับตัวแข็งค่าขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของทั้งสามประเทศซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักของไทยได้ รวมทั้งการอ่อนค่าของดอลลาร์ สรอ. และการแข็งค่าของเงินเยนจะทำให้ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น อย่างไรก็ตาม สศช. คาดว่าในระยะสั้นเงินจะยังไม่ปฏิบัติตามแรงกดดันที่เกิดขึ้น แต่ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพมากขึ้น จีนอาจผ่อนคลايอัตราแลกเปลี่ยนโดยให้มีการเคลื่อนไหวในช่วงที่แข็งค่าในอัตราร้อยละ 5-10 ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2548 มากกว่าในปีนี้ ที่จีนยังต้องระวังไม่ให้เกิดการปรับตัวที่รุนแรงเกินไป
- ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นจากการลดโควตาการผลิตของกลุ่มโอเปคที่จะมีผลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน โดยที่ความต้องการในการสำรองน้ำมันในเชิงยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ และของประเทศจีนยังคงเพิ่มขึ้น ในขณะที่ความต้องการน้ำมันจากประเทศจีนและอินเดียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภายใต้สถานการณ์ที่เศรษฐกิจกำลังปรับตัวสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมและการค้าพาณิชย์มากขึ้น
- อย่างไรก็ตามจากข้อมูลการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในช่วงไตรมาสสุดท้ายและตลอดปี 2546 ที่แสดงถึงการขยายตัวที่มีความต่อเนื่อง โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหภาพยุโรป ที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมและดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมและดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นที่ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งอัตราการว่างงานเริ่มทรงตัว สศช. ประเมินว่าความเสี่ยงในเรื่องความไม่แน่นอนในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ลดลงจากการประมาณการในครั้งก่อน

- (2) ความเสี่ยงจากปัจจัยภายในประเทศ ประกอบด้วย

- การแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก ที่ส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวของประเทศ แม้ว่าจะมีการควบคุมการแพร่กระจายของโรค แต่ยังคงต้องอาศัยช่วงเวลาในการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการแพร่ระบาดหมดไปอย่างสิ้นเชิงและจะไม่เกิดการระบาดขึ้นอีก อย่างไรก็ตาม คาดว่าช่วงหน้าร้อนที่

จะถึงนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้โรคไข้หวัดนกกลับมาระบาดอีก และภาวะการเลี้ยงสัตว์ปีกจะสามารถฟื้นตัวได้ในระยะ 4-6 เดือน โดยที่ตลาดยุโรปและญี่ปุ่นเริ่มเปิดตลาดให้มีการนำเข้าไก่ปรุงสุกจากประเทศไทยแล้ว

- การสอบสวนเพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดของการส่งออกกุ้งจากประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ อีก 5 ประเทศตามข้อกล่าวหาของสมาพันธ์ผู้ค้ากุ้งในดอนใต้ของสหรัฐฯ จะส่งผลกระทบต่อการส่งออกกุ้งของไทยไปยังตลาดสหรัฐฯ
- ค่าแรง เงินเดือนและค่าจ้างที่กำลังปรับเพิ่มขึ้น และราคาวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ราคามันมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มตาม และอาจทำให้ความต้องการที่อยู่อาศัยฟื้นตัวได้ช้า แต่ในปัจจุบันรัฐบาลกำลังดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาอัตราค่าเช่า และคาดว่าผู้ค้าอสังหาริมทรัพย์จะค่อย ๆ ปรับราคาขึ้น เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์น่าจะยังอยู่ในระยะเริ่มต้น
- ผลกระทบของราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น แม้ว่าการกำหนดเพดานราคาสามารถช่วยลดแรงกดดันที่มีต่อระดับราคาได้ ประกอบกับค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นทำให้ราคาน้ำมันในรูปเงินบาทปรับขึ้นไม่มากนัก อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ประชาชนต้องรับภาระราคาน้ำมันในระดับเพดานหรือใกล้เคียงกับเพดานในช่วงเวลาที่ยืดนานออกไป เพื่อส่งคืนเงินชดเชยที่ช่วยแบกรับภาระราคาน้ำมันที่แพงขึ้นในช่วงก่อนหน้านี้ จะสร้างแรงกดดันต่อต้นทุนการผลิต และเป็นข้อจำกัดต่อการใช้จ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคของประชาชนได้
- ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ที่มีความรุนแรงมากขึ้นหากปัญหายังยืดเยื้อต่อไป อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน โดยเฉพาะโครงการลงทุนในภาคใต้

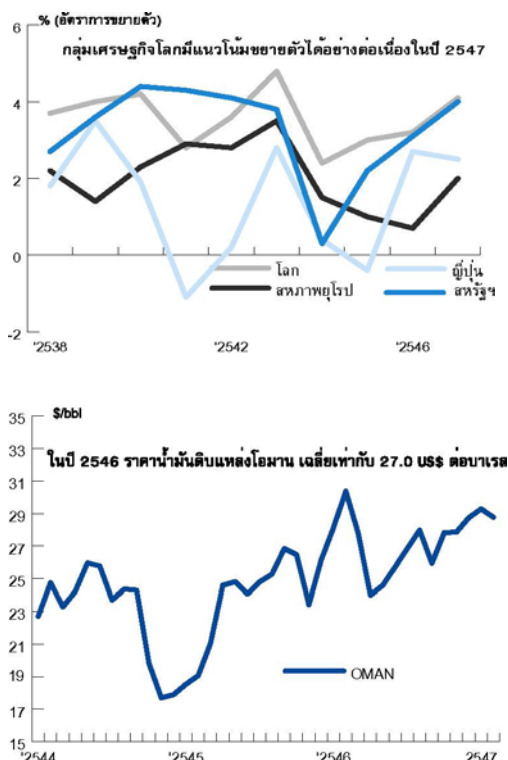
3. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547

ในการประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547 ในเดือนมีนาคม เงื่อนไขทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างจากการคาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2547 ในเดือนธันวาคม 2546 โดยมีประเด็นความเสี่ยงภายในประเทศเพิ่มขึ้น จากเดิมที่ให้น้ำหนักกับความเสี่ยงภายนอกเป็นหลัก เงื่อนไขความเสี่ยงภายในประเทศประกอบด้วย การระบาดของไข้หวัดนก ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่รุนแรงมากขึ้น และการไต่สวนการทุ่มตลาดการส่งออกกุ้งของไทยไปสหรัฐฯ ซึ่งสถานการณ์เหล่านี้ได้ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์มีความผันผวนตลอดช่วงที่ผ่านมาของปีนี้ แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าจะปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเฉพาะในระยะสั้น และในวงจำกัดเฉพาะสาขาซึ่งมีขนาดเล็กโดยเปรียบเทียบต่อขนาดของเศรษฐกิจโดยรวม

นอกจากนี้การขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2546 ในอัตราร้อยละ 6.7 สูงกว่าที่ สศช. คาดการณ์ไว้ร้อยละ 6.3 สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจที่จะเป็นแรงส่งที่สำคัญสำหรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในปี 2547 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวได้ดีกว่าที่คาดการณ์ แสดงว่าอุปสงค์ภายในประเทศโดยรวมยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขที่เอื้ออำนวยมากกว่าในปี 2546 อาทิ การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง เป็นต้น

พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่าที่คาดไว้เดิมจะชดเชยผลกระทบระยะสั้นจากปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว สศช. จึงยังคงการประมาณการเศรษฐกิจปี 2547 โดยภาพรวมไว้เท่ากับการประมาณการร้อยละ 7.0-8.0 เช่นเดียวกับการประมาณการในเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นการขยายตัวที่มีแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศเป็นสำคัญ และเพิ่มน้ำหนักมากขึ้นกว่าในการประมาณการในครั้งก่อน และชดเชยการส่งออกที่จะได้รับผลกระทบจากการระบาดของไข้หวัดนก การส่งออกกุ้งไปยังตลาดสหรัฐฯ และค่าเงินที่แท้จริง (Real effective exchange rate) ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 2.2 จากร้อยละ 1.8 ในปี 2546 อัตราการว่างงานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.0 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 6.9 พันล้านดอลลาร์ หรือ 267.3 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.1 ของ GDP

สมมติฐานการประมาณการ ปี 2547

- (1) เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจโลก ขยายตัวร้อยละ 4.1 สูงกว่าร้อยละ 3.2 ในปี 2546
- (2) ราคาน้ำมันดิบโอมาน เฉลี่ยเท่ากับ 28.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาเรล ปรับเพิ่มจาก 26.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาเรล และเพิ่มขึ้นจากราคาเฉลี่ยบาเรลละ 27 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2546
- (3) ราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 โดยที่ราคาสินค้าส่งออกในทุกหมวดเพิ่มขึ้น เช่น ราคาสินค้าเกษตร ราคาสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และราคาสินค้าอุตสาหกรรม แต่เป็นการเพิ่มขึ้นที่ช้าลงกว่าในปี 2546 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะฐานราคาที่สูงในปีที่แล้ว ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยทั้งปี 2547 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8.0
- (4) การส่งออกได้ได้รับผลกระทบในช่วง 2 ไตรมาสแรก รวมผลกระทบ 19,000 ล้านบาท โดยเป็นผลกระทบต่อการส่งออกไก่แช่แข็ง 13,400 ล้านบาท และผลกระทบต่อการส่งออกไก่แปรรูปเท่ากับ 5,600 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.8 ของมูลค่าการส่งออกรวมปี 2547 และผลกระทบต่อการท่องเที่ยวประมาณ 6,000 ล้านบาท ร้อยละ 1.6 ของรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2547 สำหรับผลกระทบที่ทำให้มีการบริโภคไก่น้อยลงนั้นส่วนใหญ่ถูกทดแทนด้วยการบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทอื่น นอกจากนี้การชดเชยค่าไก่ที่ถูกทำลายและเพื่อซื้อพันธุ์ลูกไก่นั้นทดแทนรายได้ส่วนหนึ่งของผู้เลี้ยงและแรงงาน จึงคาดว่าสุทธิแล้วผลกระทบต่อการใช้จ่ายจากรายได้ที่ลดลงจะมีไม่มาก
- (5) การส่งออกกุ้งได้รับผลกระทบในช่วงเวลา 3 เดือนเป็นมูลค่า 5,000 ล้านบาทหรือร้อยละ 0.14 ของการส่งออกรวม จากการไต่สวน Anti-dumping กุ้งส่งออกจาก 6 ประเทศสู่ตลาดสหรัฐฯ ซึ่งประกอบด้วยประเทศไทย จีน เวียดนาม อินเดีย บราซิล และเอลกวาดอร์

3.1 แนวโน้มเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ

การใช้จ่ายภาคเอกชน

มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 6.0 ในปี 2547 เป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการขยายตัวการใช้จ่ายครัวเรือนร้อยละ 5.7 ในการประมาณการเดือนธันวาคม อันเป็นผลจากการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการ และภาคเอกชนที่คาดว่าจะมีการจ่ายปันผลและโบนัสมากขึ้น รวมทั้งผลของดอกเบี้ยต่ำที่ยังมีมากอยู่ อย่างไรก็ตาม เป็นการขยายตัวที่ชะลอลงจากร้อยละ 6.3 ในปี 2546 ซึ่งสะท้อนถึงการปรับตัวเข้าสู่ระดับที่มีเสถียรภาพมากขึ้น

การลงทุนภาคเอกชน

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 19.0 ปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 17.0 ในการประมาณการครั้งก่อน บนพื้นฐานข้อมูลล่าสุดทั้งสถิติการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุน เงินลงทุนโดยตรงสุทธิ และการอนุมัติพื้นที่ก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดไว้เดิม รวมทั้งเงื่อนไขด้านเงินทุน อาทิ ผลประกอบการที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้าย และการระดมทุนในตลาดทุน และตลาดหลักทรัพย์ของภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นมากในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว

การใช้จ่ายภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐ

ปรับเพิ่มสมมติฐานการเบิกจ่ายภาครัฐบาล และการเบิกจ่ายการลงทุนรัฐวิสาหกิจ จากสถานการณ์การใช้จ่ายและการลงทุนในไตรมาสสุดท้ายปี 2546 ที่แสดงว่า โครงการภาครัฐบาลมีแนวโน้มคืบหน้าได้เร็วกว่าที่คาดไว้เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม โดยคาดว่าจะการใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงที่จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 จากร้อยละ 2.8 ที่คาดไว้เดิม การลงทุนภาครัฐปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.2 เป็นร้อยละ 8.0 ณ ราคาคงที่

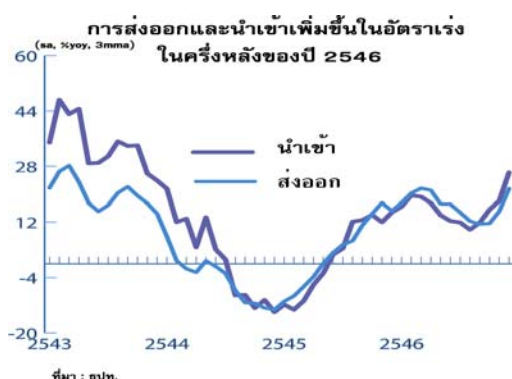
การส่งออกสินค้าและบริการ

ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ปรับลดการประมาณการปริมาณการส่งออกจากผลกระทบใช้วัตถุดิบและการส่งออกกุ้ง รวมทั้งการชะลอตัวของการส่งออกไปประเทศจีน และค่าเงินที่แท้จริงที่แข็งขึ้น การส่งออกสินค้าจะมีมูลค่า 90.2 พันล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 หรือประมาณ 3,471.9 พันล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งขึ้น

สำหรับรายรับบริการ ณ ราคาคงที่ ตลอดปีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 จากที่ลดลงร้อยละ 3.4 ในปี 2546 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มดีขึ้นและมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อยจากการระบาดของไข้หวัดนก การส่งออกสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ จะขยายตัวร้อยละ 7.3

การนำเข้าสินค้าและบริการ

การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 87.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 โดยที่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และราคาในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มตาม

ความเคลื่อนไหวล่าสุดที่สะท้อนในการปรับเพิ่มการประมาณการการลงทุนภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ และเป็นการขยายตัวที่สูงกว่าในปี 2546 เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวมากขึ้น และภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้นตามลำดับ ทำให้ความต้องการสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวด โดยเฉพาะในหมวดสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบ และสินค้าอุปโภคบริโภค เมื่อคิดเป็นเงินบาทมูลค่าการนำเข้าสินค้าเท่ากับ 3,371.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 จากปี 2546

การนำเข้าบริการ ณ ราคาคงที่ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ตามทิศทางเศรษฐกิจและการเดินทางไปต่างประเทศของคนไทยที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการนำเข้าสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ในปี 2547 จึงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 สูงกว่าร้อยละ 7.4 ในปี 2546

ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้ามีแนวโน้มเกินดุลประมาณ 2.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 100.3 พันล้านบาท ลดลงจากการเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ หรือ 174.4 พันล้านบาท อย่างชัดเจน เนื่องจากการนำเข้าเร่งตัวมากขึ้น และราคานำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่ใกล้เคียงกับการส่งออก ทำให้ผลประโยชน์ในด้านรายได้ที่เกิดจากความได้เปรียบอัตราการค้าที่มีค่อนข้างมากในปี 2546 ลดลงในปี นี้ แต่สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มดีขึ้นและทำให้ดุลบริการเกินดุลสูงกว่าในปี 2546 และทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 6.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นประมาณ 267.3 พันล้านบาท หรือร้อยละ 4.1 ของ GDP ลดลงชัดเจนเมื่อเทียบกับการเกินดุล 8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือ 329.9 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.6 ของ GDP ในปี 2546

อัตราเงินเฟ้อ

เท่ากับร้อยละ 2.2 สูงกว่าร้อยละ 1.8 ในปี 2546 เนื่องจากราคาสินค้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ ต้นทุนวัตถุดิบ และค่าจ้าง เงินเดือนที่ปรับเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นมากเป็นหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ราคาสินค้าหมวดที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไม่มากเนื่องจากค่าเช่าและการตกแต่งบ้านซึ่งมีน้ำหนักมากที่สุดหมวดนี้ลดลง ประกอบกับค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ทำให้ต้นทุนสินค้านำเข้าในรูปเงินบาทเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

4. เป้าหมายเศรษฐกิจปี 2547

การขยายตัวทางเศรษฐกิจตามเป้าหมายร้อยละ 8.0 อยู่บนเงื่อนไขการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 20.0 และมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 17.0 หรือเป็นมูลค่าการส่งออกเดือนละ 7,645 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องให้การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นมากกว่าในกรณีแนวโน้ม รวมทั้งการเร่งดำเนินมาตรการภาครัฐให้เกิดผลเร็วขึ้น ทั้งการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติในการค้าเสรีสองฝ่ายกับจีน และอินเดีย การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพภาคเอกชนภายใต้ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่จะมีผลต่อการส่งออก การลงทุนและการใช้จ่าย รวมทั้งการเร่งการส่งออกไก่และกุ้งในช่วงหลังของปี รวมทั้งการดำเนินมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพของภาครัฐ และการปรับตัวของภาคเอกชนที่ทำให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและพึงพิงการนำเข้าในการผลิตน้อยลง ดุลการค้าจึงไม่ลดลงจากกรณีแนวโน้ม นอกจากนั้นแรงกดดันต่อราคาสินค้าจะสูงขึ้นกว่าในกรณีแนวโน้มและทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5

5. โอกาสที่การคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจในกรณีต่าง ๆ จะเกิดขึ้น

การประเมินเงื่อนไขและปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ แสดงว่าการประมาณการแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดในปี 2547 คือ กรณีการขยายตัวในอัตราร้อยละ 7.0-7.5

อย่างไรก็ตามยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงและเงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงในด้านลบ (downside risk) และความเสี่ยงในด้านบวก (upside risk) ที่จะมีผลต่อภาวะเศรษฐกิจในระดับที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมความเสี่ยงในด้านลบมีมากขึ้นและมีโอกาสเกิดได้มากกว่าความเสี่ยงในด้านบวก ทั้งในเรื่องการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งในกรณีแนวโน้มได้ตั้งสมมติฐานการขยายตัวเศรษฐกิจโลกที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว และราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น ผลกระทบจากการระบาดไข้หวัดนกต่อการส่งออกและการท่องเที่ยว ผลกระทบต่อการส่งออกจากการไต่สวน Anti-dumping กุ้งที่มีความยืดหยุ่นและนำไปสู่การขึ้นภาษีนำเข้าในที่สุด ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลต่อการส่งออกและต่อเนื่องถึงความเชื่อมั่นผู้บริโภคและนักลงทุนทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ รวมทั้งผลทางจิตวิทยาที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และความผันผวนของตลาดหลักทรัพย์ที่จะมีผลต่อการใช้จ่ายภาคเอกชนในระดับหนึ่ง

สำหรับปัจจัยเรื่องผลของอัตราดอกเบี้ยต่ำและการใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งที่จะมีผลต่อการใช้จ่ายภาคเอกชน การส่งออกไปยังประเทศจีนและความคืบหน้าของการแก้ปัญหาและอุปสรรคของการค้าเสรีสองฝ่ายระหว่างไทย-จีน ไทย-อินเดีย รวมทั้งการสามารถเร่งส่งออกไก่ในช่วงปลายปี 2547 ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นโอกาสที่จะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนให้ดีขึ้นนั้น โอกาสที่จะมีผลให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ในระดับสูงเกินความคาดหมายยังไม่ชัดเจน

โอกาสความเป็นไปได้ที่การประมาณการเศรษฐกิจในกรณีต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้

อัตรการขยายตัว (ร้อยละ)	โอกาสความเป็นไปได้
6.5-7.0	18
7.0-7.5	70
7.5-8.0	7

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2546-2547

	ข้อมูลเบื้องต้น		ปี 2546		ประมาณการ 2547	
	2544	2545	ประมาณการ 15 ธ.ค. 46	ตัวเลขเบื้องต้น	8 มี.ค. 47	
					กรณีแนวโน้ม	กรณีเป้าหมาย
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	5,133.8	5,451.9	5,904.4	5,931.6	6,476.1	6,554.4
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	2.1	5.4	6.3	6.7	7.0	8.0
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	1.2	6.5	9.6	11.7	16.0	16.8
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.9	13.2	16.5	17.9	19.0	20.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-5.2	-5.8	-6.0	-2.3	8.0	8.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.8	4.6	4.7	5.6	5.7	6.0
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.9	4.9	5.7	6.3	6.0	6.2
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.8	2.5	-1.2	1.2	4.0	4.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	63.2	66.1	77.6	78.4	90.2	91.7
อัตราการขยายตัว (%)	-6.9	4.6	16.0	18.6	15.0	17.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	-5.6	12.2	10.0	8.8	8.0	10.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	60.7	63.4	72.6	74.2	87.6	88.3
อัตราการขยายตัว (%)	-2.8	4.4	14.5	17.1	18.0	19.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	-6.3	13.1	8.0	8.8	10.0	11.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2.5	2.8	5.0	4.2	2.6	3.4
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	6.2	7.0	7.9	8.0	6.9	7.8
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	5.4	5.5	5.6	5.6	4.1	4.6
เงินเฟ้อ (%)						
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.6	0.7	1.9	1.8	2.2	2.5
GDP Deflator	2.2	0.7	2.0	2.1	2.2	2.5

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 8 มีนาคม 2547

p = ตัวเลขเบื้องต้น

บทวิเคราะห์ผลกระทบการระบาดไข้หวัดนก (Avian Influenza) ต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2547

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยจากการระบาดของโรคไข้หวัดนก (Avian Influenza) ในประเทศไทย เกาหลีใต้ เวียดนาม และจีน โดยเป็นการคำนวณผลกระทบทั้งทางด้านการใช้จ่ายและด้านสาขาการผลิต จากการคำนวณแสดงว่าการระบาดดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้น้อยลงประมาณร้อยละ 0.39 ซึ่งได้รวมไว้แล้วในการประมาณการแนวโน้มปี 2547

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้วิเคราะห์ผลกระทบจากการระบาดไข้หวัดนก (Avian Influenza) ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งด้านอุปสงค์และด้านการผลิต โดยที่ผลกระทบด้านอุปสงค์ประกอบด้วย (1) ผลกระทบด้านการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนอันเนื่องมาจากการบริโภคสัตว์ปีกที่ลดลง จากการที่รายได้ลดลงอันเนื่องจากเลิกจ้างงานในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกต่าง ๆ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งผลตอบแทนจากการเลี้ยงสัตว์ปีกที่ลดลง ประกอบกับผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค (2) ผลกระทบต่อการส่งออกเนื่องจากการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่ลดลงและผลต่อเนื่องต่อการส่งออกของไทยอันเนื่องจากการระบาดของโรคในประเทศอื่น ๆ และ (3) ผลกระทบต่อรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่อาจมีความกังวลต่อสถานการณ์การแพร่ระบาด

ทั้งนี้การวิเคราะห์ผลกระทบในแต่ละด้านนั้นได้คำนึงถึงการทดแทนหรือชดเชยที่เกิดขึ้นด้วย อาทิ การได้รับเงินชดเชยจากรัฐบาลสำหรับสัตว์ปีกที่ถูกทำลายซึ่งนับเป็นเงินโอนจากภาครัฐสู่ภาคประชาชน การใช้จ่ายอื่น ๆ ของรัฐบาลในการดำเนินงานเพื่อควบคุมและป้องกันการระบาด และการบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทอื่นมากขึ้นทดแทนการบริโภคสัตว์ปีก โดยเฉพาะไก่และไข่ที่ลดลง

เนื่องจากในปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ คล้ายคลึงขึ้น ประเทศญี่ปุ่นและสหภาพยุโรปเริ่มนำเข้าไก่สุกจากประเทศไทย ทำให้ผลกระทบเริ่มบรรเทาลง และยังเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้การเจรจาให้ประเทศอื่น ๆ หันกลับมานำเข้าไก่จากไทยมีความเป็นไปได้เร็วขึ้น ประกอบกับอากาศเริ่มมีอุณหภูมิสูงขึ้นซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการที่ผู้ผลิตรายใหญ่ได้ออกมาจ่ายค่าชดเชยค่าไก่ให้เกษตรกรรายย่อยทำลายในบริเวณใกล้เคียงเพื่อป้องกันการระบาด สศช. จึงพิจารณาว่ากรณีที่เป็นไปได้มากที่สุด คือ กรณีที่มีผลกระทบในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สอง โดยผลกระทบที่รุนแรงมากที่สุดจะผ่านพ้นไปตั้งแต่ไตรมาสแรกและบรรเทาลงมากในไตรมาสที่สอง ทั้งนี้โดยที่ผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนผลผลิตเมื่อคำสั่งซื้อจากต่างประเทศกลับมาสู่สถานการณ์ปกติมากขึ้น ประกอบกับมาตรการช่วยเหลือผู้เลี้ยงและผู้ผลิตรายย่อยจากรัฐบาลจะช่วยบรรเทาปัญหาด้านรายได้

ในกรณีดังกล่าวผลกระทบต่อ GDP โดยรวมในปี 2547 จะเป็นประมาณร้อยละ 0.39 โดยประกอบด้วยผลกระทบต่อการส่งออกร้อยละ 0.29 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวประมาณร้อยละ 0.08 สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคนั้นสุทธิแล้วก่อให้เกิดผลกระทบเพียง 0.02 เนื่องจากมีการบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทอื่นทดแทนรวมทั้งการได้รับเงินชดเชยจากรัฐบาลซึ่งเป็นการทดแทนรายได้ที่จะขาดหายไปได้ส่วนหนึ่ง ทั้งในกลุ่มเจ้าของฟาร์มและลูกจ้างในฟาร์มเลี้ยงไก่สำหรับการใช้จ่ายของรัฐบาลส่วนที่นอกเหนือไปจากเงินอุดหนุนดังกล่าวเป็นเพียงค่าใช้จ่ายดำเนินการอีกประมาณ 500 กว่าล้านบาท ภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณใช้จ่ายประจำปีของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยที่เป็นจำนวนที่ไม่มาก เช่นเดียวกับการลงทุนของประเทศที่คาดว่าจะไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากการตัดสินใจการลงทุนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ไม่ได้รับผลกระทบ

1. การประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยด้านการใช้จ่าย

(1) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยโดยรวม

การใช้จ่าย		เพิ่ม / ลด	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ GDP
	ผลกระทบรวม	ลดลง	25,240	- 0.39
	ท่องเที่ยวสุทธิ	ลดลง	4,800	-0.08
	- ด้านรับ (จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ) ^{1/}	ลดลง	6,000	
	- ด้านจ่าย (คนไทยไปต่างประเทศ)	ลดลง	1,200	
	การส่งออก	ลดลง	19,000	-0.29
	การบริโภคภาคเอกชน	ลดลง	1,440	-0.02
	การบริโภคภาคเอกชน	ปริมาณการบริโภคที่ถูกชดเชยด้วยการบริโภคเนื้อสัตว์อย่างอื่นทดแทนและรายได้ส่วนหนึ่งได้รับชดเชยจากรัฐบาล แต่จะมีผลกระทบจากทางอ้อมจากการที่รายได้ผู้เลี้ยงและผู้ส่งออกไก่ที่ลดลงบ้าง ประมาณ 1,800 ล้านบาท สำหรับการเว้นช่วงการเลี้ยงไก่ประมาณ 30 ล้านตัว ราคาตัวละ 60 บาท ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการใช้จ่ายประมาณ 1,440 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 0.02 ของ GDP		
	การใช้จ่ายภาครัฐ	ยังอยู่ในเป้าหมายการใช้จ่ายเดิม		
	การลงทุน	ไม่มีผลกระทบต่อการลงทุน		

1/ ไม่รวมรายได้จากการจำหน่ายตั๋วเดินทางระหว่างประเทศของบริษัทการบินไทย จำกัดมหาชน ที่ได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อย

(2) ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้า

(2.1) ข้อมูลการส่งออกไก่ปี 2546 ของประเทศไทย มีมูลค่าการส่งออกไก่ของไทยเท่ากับ 980.4 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.59 จากปีที่ผ่านมา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.2 ของมูลค่าส่งออกรวมของประเทศ โดยแยกเป็น

- ไก่แช่เย็นแช่แข็ง มูลค่าส่งออกเท่ากับ 597.8 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 ตลาดส่งออกหลักได้แก่ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และเกาหลีใต้ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 52.8 28.1 และ 7.7 ตามลำดับ
- ไก่แปรรูป มูลค่าส่งออกเท่ากับ 382.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 ตลาดส่งออกหลักได้แก่ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น โดยมีสัดส่วนร้อยละ 53.1 และ 39.9 ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกไก่ปี 2546

	ไก่อรวม		ไก่แช่เย็นแช่แข็ง		ไก่แปรรูป	
	ล้าน US\$	(%) เปลี่ยนแปลง	ล้าน US\$	(%) เปลี่ยนแปลง	ล้าน US\$	(%) เปลี่ยนแปลง
รวม	980.4	16.59	597.8	11.86	382.5	24.76
อาเซียน	38.9	49.62	31.4	72.53	7.6	-2.56
สหภาพยุโรป	371.1	19.17	168.2	22.06	202.9	16.88
ญี่ปุ่น	468.6	8.65	315.9	-1.77	152.7	39.20
เกาหลีใต้	49.6	29.30	46.2	28.70	3.7	37.00

(2.2) ข้อมูลการส่งออกไก่ล่าสุดเดือนมกราคม 2547

จากข้อมูลล่าสุดเดือนมกราคมปี 2547 มูลค่าการส่งออกไก่เท่ากับ 57.8 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 22.5 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมูลค่าส่งออกไก่สดแช่เย็นและแช่แข็งเท่ากับ 32.1 ล้านดอลลาร์ สรอ. และไก่แปรรูปเท่ากับ 25.7 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 22.0 และ 23.5 ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกไก่เดือนมกราคมปี 2547

ล้าน US\$	ไก่อรวม		ไก่แช่เย็นแช่แข็ง		ไก่แปรรูป	
	ม.ค. 2547	(%) เปลี่ยนแปลง	ม.ค. 2547	(%) เปลี่ยนแปลง	ม.ค. 2547	(%) เปลี่ยนแปลง
รวม	57.7	-22.5	32.1	-22.0	25.7	-23.5
อาเซียน	2.4	4.6	1.8	12.5	0.6	-14.3
สหภาพยุโรป	21.0	-45.7	6.6	-58.5	14.4	-37.1
ญี่ปุ่น	27.8	0.7	17.9	-4.8	9.9	13.8
เกาหลีใต้	4.2	27.3	4.1	36.7	0.1	-235.7

(2.3) ข้อสมมติฐานผลกระทบต่อการส่งออกไก่

ข้อสมมติฐาน	ผลกระทบ
ส่วนที่ 1 ผลกระทบอันเนื่องมาจากประเทศอื่นได้รับผลกระทบ - เศรษฐกิจของประเทศในเอเชียที่มีการระบาดของไข้หวัดนกประกอบด้วย ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ เวียดนาม และอินโดนีเซีย โดยรวมจะขยายตัวได้น้อยลงเล็กน้อยร้อยละ 0.2 - การชะลอตัวของเศรษฐกิจของทั้ง 5 ประเทศซึ่งมีขนาดของเศรษฐกิจรวมกันเป็นประมาณร้อยละ 20 ของเศรษฐกิจโลก	- กระทบเศรษฐกิจโลกเพียงประมาณ 0.04 แต่คงประมาณการเศรษฐกิจโลกที่ร้อยละ 4.1 เนื่องจากญี่ปุ่นและสหรัฐมีแนวโน้มขยายตัวได้มากกว่าที่คาดไว้เดิม - ไม่มีผลกระทบต่อการส่งออก
ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากการงดนำเข้าไก่จากประเทศไทย - ได้รับผลกระทบตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน เป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยที่ผลกระทบรุนแรงที่สุดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์และครึ่งแรกของเดือนมีนาคม - ผลกระทบเริ่มบรรเทาลงในช่วงไตรมาสที่สอง เนื่องจากสามารถควบคุมการระบาดได้ และการสร้างความมั่นใจให้กับผู้นำเข้ารวมทั้งการดำเนินตามข้อเสนอทางเทคนิคที่ฝ่ายประเทศผู้นำเข้าเสนอ - ญี่ปุ่นและยุโรปนำเข้าไก่ต้มสุกตั้งแต่เดือนมีนาคม - ปริมาณผลผลิตมีเพียงพอสำหรับการส่งออกในช่วงไตรมาสที่สองที่คำสั่งซื้อเริ่มกลับมา และไม่ประสบปัญหาผลผลิตขาดแคลนในช่วงครึ่งหลังของปีเนื่องจากบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ลดการทำ contract farming กับเกษตรกรลง และหันมาเลี้ยงเองโดยตรงมากขึ้น - คาดว่าไทยได้ส่วนแบ่งตลาดมากขึ้นในช่วงหลังจากที่สามารถควบคุมการระบาดได้แล้วและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศผู้นำเข้าในเรื่องการเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยตามข้อกำหนดเชิงเทคนิคของประเทศผู้นำเข้า เป็นการทดแทนผู้ส่งออกสัตว์ปีกจากประเทศอื่น ๆ	- ผลกระทบการส่งออกไก่อรวม 19,000 ล้านบาท - ผลกระทบไก่แช่แข็งเท่ากับ 13,400 ล้านบาท - ผลกระทบต่อการส่งออกไก่แปรรูปเท่ากับ 5,600 ล้านบาท

มูลค่าการส่งออกในปี 2547 และผลกระทบ

ล้านดอลลาร์	มูลค่าการส่งออกโดยรวม			มูลค่าการส่งออกแก้ไขเชิง			มูลค่าการส่งออกแก้ไขแปรรูป		
	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ	แนวโน้มปกติ	ใช้วัตถุดิบ	ผลกระทบ
รวม	1,076.5	582.5	-494.0	617.87	250.8	-348.5	458.625	313.1	-145.5
อาเซียน	44.0	27.0	-17.0	34.54	18.6	-15.9	9.5	8.4	-1.1
สหภาพยุโรป	438.6	250.9	-187.8	185.02	89.9	-95.2	253.625	161.0	-92.6
ญี่ปุ่น	538.4	272.1	-266.2	347.49	131.9	-215.6	190.875	140.2	-50.6
เกาหลีใต้	55.4	32.4	-23.0	50.82	29.0	-21.8	4.625	3.4	-1.2

(3) ผลกระทบด้านบริการ

ข้อสมมติฐานและผลกระทบ	
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทยตามสถิติกองตรวจคนเข้าเมือง	- ลดลงร้อยละ 12.9 ในเดือนกุมภาพันธ์เปรียบเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 ในเดือนมกราคม - จำนวนนักท่องเที่ยวต่ำกว่าเป้าหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำนวน 400,000 คน โดยเป็นผลกระทบรุนแรงที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์และบรรเทาลงในเดือนมีนาคม ก่อนที่จะเข้าสู่สถานการณ์ปกติในปลายไตรมาสที่สอง - จำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน และเกาหลีใต้ ซึ่งประสบปัญหาการระบดใช้วัตถุดิบในประเทศ รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่เริ่มพบการระบด - จำนวนวันพักโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ประมาณ 5 วันและใช้จ่ายวันละประมาณ 3,000 บาท - ผลกระทบเท่ากับ 6,000 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 1.6 เป้าหมายรายได้การท่องเที่ยวปี 2547 ซึ่งคิดเป็นประมาณ 0.10 ของ GDP
จำนวนคนไทยที่เดินทางออกจากประเทศไทยตามสถิติกองตรวจคนเข้าเมือง	- เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ในเดือนกุมภาพันธ์เปรียบเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.1 ในเดือนมกราคม - จำนวนคนไทยเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศลดลงประมาณ 30,000 คน โดยเป็นผลกระทบรุนแรงที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ และบรรเทาลงในเดือนมีนาคม ก่อนที่จะเข้าสู่สถานการณ์ปกติในปลายไตรมาสที่สอง - ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เดินทางไปเที่ยวประเทศจีน และเกาหลีใต้ ซึ่งประสบปัญหาการระบดใช้วัตถุดิบในประเทศ - จำนวนวันพักโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ประมาณ 5 วันและใช้จ่ายวันละประมาณ 8,000 บาท - ผลกระทบเท่ากับ 1,200 ล้านบาท - คิดเป็นสัดส่วนต่อการใช้จ่ายครัวเรือนที่น้อยมาก
ผลกระทบต่อรายได้ภาคบริการสุทธิ	การเกินดุลบริการต่ำกว่าในกรณีแนวโน้มปกติประมาณ 4,800 ล้านบาท

2. การประเมินผลกระทบด้านสาขาการผลิต

(2.1) อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง การเลี้ยงไก่เป็นกิจกรรมการผลิตที่มีความเชื่อมโยงกับการใช้ปัจจัยการผลิตจากกิจกรรมการผลิตอื่นมาเป็นวัตถุดิบและถูกใช้เป็นปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยมีความเชื่อมโยงหลัก ๆ ดังนี้

- (1) อุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ การผลิตอาหารสัตว์ การเกษตร (อาทิ ข้าวโพด ข้าวเปลือก) การผลิตยา ประมงทะเล สถาบันการเงิน และการก่อสร้างโรงเรือน เป็นต้น
- (2) อุตสาหกรรมปลายน้ำ ได้แก่ การฆ่าสัตว์ โรงฟักไข่ การขนส่ง ร้านอาหาร-ภัตตาคาร และการค้า เป็นต้น

(2.2) ข้อสมมติการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสาขาการเลี้ยงไก่ ประกอบด้วย

- (1) ปริมาณไก่ที่ถูกทำลายและสูญเสียประมาณ 60 ล้านตัว โดยประมาณ 30 ล้านตัว เป็นไก่ที่ถูกทำลายจนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2547 และอีก 30 ล้านตัวเป็นจำนวนไก่สูญเสียจากการเว้นช่วงของการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อยในช่วงเวลาที่กำหนด
- (2) จากข้อมูลผลผลิตรวมของสัตว์ปีกในปี 2545-2546 แสดงว่ามีมูลค่าไก่ตัวละ 60 บาท สำหรับไก่ 30 ล้านตัวที่มีการทำลายและรัฐบาลจ่ายค่าชดเชยนั้นคำนวณเฉพาะมูลค่าผลิตที่สูญเสียไป คือ ตัวละ 20 บาท
- (3) ดังนั้นความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมการเลี้ยงไก่เท่ากับ 2,400 ล้านบาท โดยไม่แยกแยะระหว่างไก่เนื้อและไก่ไข่

(2.3) การวิเคราะห์โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตของประเทศไทยปี 2538 แสดงว่าความเสียหายต่ออุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องต่าง ๆ ตั้งแต่กระบวนการผลิตวัตถุดิบจนถึงการส่งออกมีการกระจายตัว ดังนี้

(หน่วย : ล้านบาท)	ผลกระทบ
1. ภาคเกษตร (ไม่รวมการเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์)	-3,251.6
2. เหมืองแร่และย่อยหิน	-361.4
3. อุตสาหกรรมอาหาร (ไม่รวมโรงฆ่าสัตว์ ทำเนื้อแช่เย็นแช่แข็ง และอาหารสัตว์)	-374.5
4. อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-44.5
5. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	-17.0
6. อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์	-78.5
7. อุตสาหกรรมยาง เคมี และปิโตรเลียม	-719.0
8. อุตสาหกรรมโลหะ	-16.9
9. อุตสาหกรรมโลหะ และเครื่องจักร	-384.9
10. อุตสาหกรรมอื่น ๆ	-25.5
11. ไฟฟ้า - ประปา	-361.1
12. การก่อสร้าง	-13.6
13. การค้า	-1,341.4
14. การคมนาคมและสื่อสาร	-329.1
15. บริการและอื่น ๆ	-1,135.1
16. สาขาที่ไม่ระบุ	0.0
17. การเลี้ยงสัตว์ปีก	-792.6
18. ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	-20.5
19. โรงฆ่าสัตว์	-1,727.1
20. อุตสาหกรรมเนื้อกระป๋อง และเนื้อแช่เย็นแช่แข็ง	-7,745.8
21. อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์	-259.7
รวมผลกระทบ	-19,000.0

3. แม้ว่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับภาพรวมจะมีไม่มาก แต่มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้
- (1) การบรรเทาผลกระทบต่อฐานอาชีพของผู้เลี้ยงและผู้ผลิตรายย่อย
 - (2) การสร้างความเชื่อมั่นของประเทศผู้นำเข้าต่อมาตรฐานความปลอดภัย และคุณภาพอาหารส่งออกจากประเทศไทย การตรวจสอบคุณภาพอาหารไม่ให้มีการใช้สารต้องห้ามเป็นอันตรายรวมทั้งการณรงค์เพื่อส่งเสริมมาตรฐานอาหารปลอดภัยของกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นมาตรการที่ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
 - (3) การติดตามผลการดำเนินมาตรการช่วยเหลือและการฟื้นตัวของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค รวมทั้งการดูแลให้ได้รับลูกพันธุ์ในราคาที่เป็นธรรม รวมทั้งการรับช่วงการเลี้ยงต่อจากผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นธรรม
 - (4) การหาตลาดเพิ่มเติมในช่วงครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะในตลาดอาเซียน
 - (5) การป้องกันการระบาดในอนาคตและให้การสนับสนุนในการเลี้ยงไก่ในระบบฟาร์มแบบปิดซึ่งต้องมีการลงทุนเริ่มต้นค่อนข้างสูง